

גרי סבחה

לה א מיי פיה מלי
ממחא סבכ ומושב
סלכט ס :

חובסי הרא"ש

לח א מיי פיה מלי
ממחא סבכ ומושב
סלכט ס :

חובסי הרא"ש

לח א מיי פיה מלי
ממחא סבכ ומושב
סלכט ס :

חובסי הרא"ש

לח א מיי פיה מלי
ממחא סבכ ומושב
סלכט ס :

למימרא דהיסט ועישה כידו . פרשי דמהא יליפין לכל
עישה עון שרן ונבלה שגשג בסחרו של סהור
וקסה דלי מזב יליפין כי היכי דכעין גליי הזב הי"ז בעיני שגשג
בגליי של סהור לענין היסט נמי יליף דכעני סהור בגליי
דכענין בגליי הזב והכא לחריץ

ולא תוך תוכו קמ"ל אמר ר"ל קנה בקומצו
של זב והיסט בו את הפהוד שיהו קנה
בקומצו של סהור והיסט בו את הזב שמה
מאי מעמא דאמר קרא וכול אשר יגע בו
הזב וידיו לא שמש במים וזה היסטו של זב
*שלא מצינו לו פומאה בכל התורה כולה
ואפקיה חמנא בלשון נגיעה למימרא דהיסט
ונגיעה כידיו מה דהם מאבראי אף הכא
מאבראי : אבל הזב ובעל קרי אינן משמאין
וכו' : זב דכתיב כי יהיה זב מבשרו עד שיצא
זווב מבשרו בעל קרי דכתיב ואיש כי תצא
ממעו שבבת ורע : היה אוכל בתרומה והרגיש
וכו' : ואחו *והרגיא ר"א אומר כל האוחז
באמה ומשחין כאילו מביא מבול לעולם
אמר אביי במשלית עבה רבא אמר אפילו
תימא במשלית רבה כיון דעקר עקר ואביי
הייש דילמא אתי לאיסופי ורבא לאיסופי לא
הייש (ב) *והתניא למה זה דומה לנותן אצבע
בעין שכל זמן שאצבע בעין מרמעת וחוזרת
ומרמעת ורבא כל ארמוני והדר ארמוני
בשעתא לא שביח אמר שמואל *כל שבבת
זרע שאין כל גופו מרגיש בה אינה מסמאה
מ"מ שבבת זרע אמר רחמנא בראיה להוריע
מתיבי *היה מרהרר בלילה ועמד ומצא
בשרו הם טמא תרנמא רב הונא *במשמש
מטרו בחלומו דאי אפשר לשמש בלא
הרגשה לישנא אחרניא אמר שמואל כל
שבבת זרע שאינו יורה כחץ אינה מסמאה
מאי איכא בין האי לישנא להאי לישנא איכא
בינייהו נעקרה בהרגשה ויצאה שלא
בהרגשה מילתא דפשיטא ליה לשמואל
מיבעיא ליה לרבא דבעי רבא נעקרה
בהרגשה ויצתה שלא בהרגשה מהו ח"ש
*בעל קרי שטבל ולא הטיל מים לכשיטיל
מים טמא שאני התם דרובה בהרגשה נפק
לישנא אחרניא אמרי לה *אמר שמואל כל
שבבת זרע שאינו יורה כחץ אינה מורעת
אזרועי הוא *דלא מורעא הא טמויי מטמאי
שנאמר כי יהיה בך איש אשר לא יהיה
טהור מקדו אפילו קרי בעולם בעי רבא
עובר כוכבים שרהרר וירד וטבל מהו אם
תמצוי לומר בחר עקרה אולינן הגי מילי
לחומר אבל הכא דלקולא לא אמרינן או דילמא לא
שנעקרו מימי רגליה וירדה וטבלה מהו אם תמצא
לומר בחר עקרה אולינן הגי מילי
או דילמא לא שנה *תיקו בעי רבא זבה
שנעקרו מימי רגליה וירדה וטבלה מהו אם תמצא
לומר בחר עקרה אולינן הגי מילי
או דילמא לא שנה *תיקו בעי רבא זבה

קמ"ל. דהא לא מן תוכו הוא אלא עון כל תוך הסהור ופיו
למעלה מפי הסהור והיסט בו את הסהור טהור.
לקמן בקומצו של סהור והיסט בו את הזב טמא.
הטהור שהרי נשא את הזב חז ממטמא כמש"ל דכתיב כמשכנ (ויקרא טו) והטהר
אוחס וק"ו לזב עממו מאי טעמא. תורה אור

ולא תוך תוכו קמ"ל אמר ר"ל קנה בקומצו
של זב והיסט בו את הפהוד שיהו קנה
בקומצו של סהור והיסט בו את הזב שמה
מאי מעמא דאמר קרא וכול אשר יגע בו
הזב וידיו לא שמש במים וזה היסטו של זב
*שלא מצינו לו פומאה בכל התורה כולה
ואפקיה חמנא בלשון נגיעה למימרא דהיסט
ונגיעה כידיו מה דהם מאבראי אף הכא
מאבראי : אבל הזב ובעל קרי אינן משמאין
וכו' : זב דכתיב כי יהיה זב מבשרו עד שיצא
זווב מבשרו בעל קרי דכתיב ואיש כי תצא
ממעו שבבת ורע : היה אוכל בתרומה והרגיש
וכו' : ואחו *והרגיא ר"א אומר כל האוחז
באמה ומשחין כאילו מביא מבול לעולם
אמר אביי במשלית עבה רבא אמר אפילו
תימא במשלית רבה כיון דעקר עקר ואביי
הייש דילמא אתי לאיסופי ורבא לאיסופי לא
הייש (ב) *והתניא למה זה דומה לנותן אצבע
בעין שכל זמן שאצבע בעין מרמעת וחוזרת
ומרמעת ורבא כל ארמוני והדר ארמוני
בשעתא לא שביח אמר שמואל *כל שבבת
זרע שאין כל גופו מרגיש בה אינה מסמאה
מ"מ שבבת זרע אמר רחמנא בראיה להוריע
מתיבי *היה מרהרר בלילה ועמד ומצא
בשרו הם טמא תרנמא רב הונא *במשמש
מטרו בחלומו דאי אפשר לשמש בלא
הרגשה לישנא אחרניא אמר שמואל כל
שבבת זרע שאינו יורה כחץ אינה מסמאה
מאי איכא בין האי לישנא להאי לישנא איכא
בינייהו נעקרה בהרגשה ויצאה שלא
בהרגשה מילתא דפשיטא ליה לשמואל
מיבעיא ליה לרבא דבעי רבא נעקרה
בהרגשה ויצתה שלא בהרגשה מהו ח"ש
*בעל קרי שטבל ולא הטיל מים לכשיטיל
מים טמא שאני התם דרובה בהרגשה נפק
לישנא אחרניא אמרי לה *אמר שמואל כל
שבבת זרע שאינו יורה כחץ אינה מורעת
אזרועי הוא *דלא מורעא הא טמויי מטמאי
שנאמר כי יהיה בך איש אשר לא יהיה
טהור מקדו אפילו קרי בעולם בעי רבא
עובר כוכבים שרהרר וירד וטבל מהו אם
תמצוי לומר בחר עקרה אולינן הגי מילי
לחומר אבל הכא דלקולא לא אמרינן או דילמא לא
שנעקרו מימי רגליה וירדה וטבלה מהו אם תמצא
לומר בחר עקרה אולינן הגי מילי
או דילמא לא שנה *תיקו בעי רבא זבה
שנעקרו מימי רגליה וירדה וטבלה מהו אם תמצא
לומר בחר עקרה אולינן הגי מילי
או דילמא לא שנה *תיקו בעי רבא זבה

לח א מיי פיה מלי
ממחא סבכ ומושב
סלכט ס :

[שם ס: זכ"י]

[מ"כ מ"כ זכ"י]

שם מה. לגל י.

[לגל י.]

מקולא פיה מ"כ

הגרות הב"ח
(ב) ג' לא חיש ולא
וסמאל : (ג) רש"י ר"ס
דכתיב ויהי לא שפך
ס"א :

מקולא פיה מ"כ מ"כ

[תגיגה טו.]

גליון הש"ס
גבי אמר שמואל כל פ"ז
ו"כ"פ לגל דעאל ה"א
רובי : שם ה"א
פירושא הא טמויי מטמאי
ע' נקט ט"פ תר"ס :
רש"י ד"ב לא שפך וכו'
לתיק לנפילת יורה וכו'
פלין ק' ע"א ו' כ"ה"
שם ד"ס מ"ה ו' ע"א
כ"כ קדושן כ"ס פ"א
ר"ס לפי' פומא :

[גל דף ג.]

[גל דף ג.]

[גל דף ג.]

מוסף רש"י שלא מצינו לו. כשאר טומאות שנתורה אלא כזב (שם פג.) אף הכא מאבראי. דק"ל נגע מים הסמרים אינו מטמא ותפאק לן מוכל אשר יגע בו הזב וגו' הא שפך סהור, כתיב, הא טמאה
בעי, אלא כל אשר יגע בו הזב כדכתיב שהו גליי מידו והזב לא שפך עיניו כל גופו במים, שלא טבל מוסר, וכע"ז נגדו (קדושין כה.). כאילו מביא מבול לעולם. משמטתה וכל ליד, קולט
של דור המבול, מולאים שכנס ורע לנבלה (שם מה.) שפיריה זו היחה בידם, דכתיב (בראשית ו) כי השמים כל בשר, ואחרי כ"ה (ג.) כדחשון קולטו (לגל יג.). ולא הטיל מים. קודם טבילה, לכשיטיל מים
טמא. שמה נשאר כפי האמה לנפול קרי ויולא עם מי רגלים, ושכנס ורע מטמאה ככל שהיא אפילו כעין מרל (פולין כד.).